

In Gedanken an Appi Land †

Appi Land †
Foto: Schiffner

Ehrevorsitter van de Heimatverein

Börkum/jan - As man hum fragen de: waar bist du tau Huus?, see Albert Bakker: „Ik weit ein Land, daar bin ik geern, daar lett sück uk wall leven. Liggt midden in de grote Seej, van Diek un Strand umgeven!“ Well dann noch siemeleierte, waar dat wall wesen kunn, mutt sien Kinderliedje in de Hand nehmen: „Dat Dünengras weiht in de Wind un elke Boom steiht skeiv. Hier feul ik mi so recht tau Huus, mien Börkum hebb ik leiv!“ Albert Bakker is 1924 up't Eilandje Börkum geboren. Heej was de Baas van de Heimatverein van 1971 bit 1991 un dann Ehrevorsitter. In sien Tied kunn de Verein dat Huus van de Toornwachers - heil frauger hett hier de Domine wohnt - kopen un weer upklütern. Nettekraat so as dat Inselmuseum „Dykhuis“. Dat de Olde Toorn, dat Wahrteiken van Börkum, vandage allemachdeg skier un nüwer antaukieken is, dat is Albert Bakker tau danken. Naar un skovel was dat Seejteiken, as de Heimatverein hum 1981 in de Handen namm, man Appi kunn de Börkumers overtügen, bi dit Wark düchdeg tau helpen. Heej hett dat Stratenfesche up de Beinen hulpen. Wiet over twinteg Jahr was Albert Bakker Lidd bi de Oostfreiske Landskun in Auerk Vör all

sien Wark un heil besunders as Skriever in sien Borkumer Maudersprake is hum de „Upstaalsboom-Daler“ overgeven waarden. Ein heile Büllte Vödragen tau de Klönabend kwammen ut sien Päne. Heej skreev meneg Einakters, man uk grote Theaterstückjes för de Borkumer Bühne. Sien Leven lang hett heej mit Planten un Blaumen tau daun hatt, un de Eilanders neumten hum Appi Land. All in sien Jögd stunn Albert midden in de Wereld. Was d'r ein Fierdag, sull eine wat vödragen, Appi muß d'r her. Gitarre spölen, Riemsels maken, Bilder malen, Noten setten, Liedjes singen - all sien Wark. In sien Tied as Vörsitter gung alle Gedühr dat Telefon, rappelde eine an de Dör. Off dat nu ein Fienpuup was off ein Bullerballer, ein neejskierege Badegast, dej mit de Tied neit wuss waarhen, ein Borkumer, alltied tegen't Haar, heej harr för elk un ein Woorden. Sien Leivde, dej van binnen kwamm, hett heej wiedergeven an alle Mensken. Leivde tau sien Eiland un Leivde för sien Maudersprake: „Ik bin bliede, dat ik plattdüts kann un dat ji mi verstahn. Helpt mit, dat unse Maudersprake noit mag undergahn!“